

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w S.
przy uczestnictwie M. B. i Prokuratora Okręgowego w G.
o uznanie za osobę stwarzającą zagrożenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. B.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. przyznaje adwokat A. C. S. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania M. B. w postępowaniu kasacyjnym, powiększoną o stawkę podatku VAT.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 listopada 2015 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Skarżący podnosi, że istnieje potrzeba wykładni art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi.

Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga bowiem wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Skarżący nie wskazał w sposób przekonujący na istnienie tego rodzaju wątpliwości. Nie przedstawił także argumentacji pozwalającej

stwierdzić, że występuje rozbieżność w orzecznictwie sądów w tym zakresie. Takie stwierdzenie wymaga przytoczenia przykładów orzeczeń wskazujących na rzeczywistą rozbieżność w wykładni, czego skarżący nie uczynił.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw